

LAWINEWERK CURSUS

de Stichting Leonbergse Reddingshonden Werkgroep

Oberstdorf - 20 t/m 26 januari 2018

Het was weer zover!! Twee jaar geleden zijn we ook geweest, toen met Rowan (en Bosco mocht ook een paar oefeningen mee doen) en ik kon niet wachten om me weer in te schrijven! Iets waar ik al heel lang naar uit keek en wat me ontzettend gaaf leek om te doen maar nu met Bosco (achteraf mocht Rowan ook alles mee doen). Een week lang trainen met een Finse Lappenhond in de sneeuw! Dat is toch echt FAN-TAS-TISCH!!

Je kunt alleen deelnemen aan de lawinewerk training, als je eerst bij deze club de basis speur- en reddingswerk hebt afgerond. Ik train met onze jongens vanaf 2013 bij deze club, de basis- en de vervolgcursus hebben ze allebei afgerond en met Rowan & Bosco train ik ook in hun Alfa groep. Rowan vindt het geweldig om mensen te zoeken en Bosco is een echte speurneus.

De 'kleine hondjes' tussen de grote Leonbergers doen het heel goed. In sommige opzichten is een Finse Lappenhond veel praktischer en een stuk sneller dan de grote Leo's.

Voorafgaand hadden we op 10 december een theorieles en kennismaking met alle deelne-

mers. Hier kregen we kort de theorie uitgelegd en hebben we de materialenlijst doorgenomen.

Naast de kosten van de cursus, verblijf, eten en de reis ernaartoe, zal je ook een aantal materialen aan moeten schaffen, denk aan warme kleding, lawinepieper, sneeuwschoenen, sneeuwanker, enz.

Wij gaan elk jaar op wintersport, dus twee jaar terug heb ik alleen een paar sneeuwschoenen en een lawinepieper aan moeten schaffen.

HET ENIGE WAT NOG SPANNEND WAS ... LIGT ER WEL SNEEUW?

Wij zijn vrijdagochtend vertrokken om zo lekker rustig aan te doen en zaterdagochtend nog samen te kunnen skiën. Dus we waren vrijdag ruim op tijd bij ons appartement in het Gschwenderhaus in Oberstdorf aangekomen ... en gelukkig lag er heel veel sneeuw!

Zaterdag 20 januari om 14.30 uur die middag stond de eerste activiteit gepland, een wandeling en kennismaking in de omgeving. Wat een mooi wereldje waren we terecht gekomen! De groep bestaat dit jaar uit 9 Leonbergers en 2 Finse Lappenhonden (Rowan & Bosco). Al gauw bleek dat er genoeg sneeuw lag en kunnen we gewoon lekker naast het

Gschwenderhaus trainen. Het kon alleen wel warm gaan worden einde van de week, dus is er iets geschoven in het programma.

Zondag 21 januari was de eerste echte trainingsdag. Om 10.00 uur gingen we verzamelen en konden we ons bivak klaar maken. Zo hebben de honden een eigen plekje om te rusten tussen de oefeningen. Dus tentje opzetten, flinke grond pen in de sneeuw (voor de Leo's een sneeuwanker en voor 2 lappies 1 flinke haring), kleedje en een bak water voor de hond en we konden beginnen.

Later bleek dit niet allemaal nodig is voor een FL. Water drinken ze niet, want er is overal sneeuw om te eten/likken. Kleedje was ook niet nodig, want ze lagen gewoon in de sneeuw, maar het is wel handig voor je spullen, zo blijven die droog.

De allereerste oefening was wennen/lopen met de sneeuwschoenen. We gingen een stuk de berg op en neer. Ook al had ik dit wel eerder gedaan het is inderdaad weer even wennen. Daarna gingen we een stukje lopen met de sneeuwschoenen en de hond de berg op. Je wilt natuurlijk niet met die stalen pinnen op de pootjes van je hond stappen!

Daarna werden we in twee groepen verdeeld. Een groep met nieuwe mensen en een groep met deelnemers die al vaker meegedaan hebben. Onze tweede keer deelname, dus we mochten meteen aan de bak met een revieroefening.

De instructeurs besloten dat ik dit jaar met beide honden mocht trainen ... zo tof!!

Bij revieren stuur je je hond vooruit en ze moeten op zoek naar een liggend persoon; het slachtoffer.

Rowan en Bosco hoefde niet te wennen aan de nieuwe 'sneeuw-situatie' en stormde na het commando 'vooruit' richting de open sneeuwkuil waar inderdaad het slachtoffer lag!!

Het slachtoffer heeft wel het favoriete speeltje om de hond te belonen. Voor Bosco is dat echt z'n balletje, maar Rowan is blijer met een koekje. Sterker nog als het slachtoffers koekjes heeft, komt hij er bijna niet bij vandaan ;) Na 2x de revieroefening met de open

kuil hebben we het slachtoffer verplaatst naar de open iglo (deze hebben de trainers zaterdag al voor ons gebouwd). Sommige honden keken eerst in de open kuil, maar de meeste liepen echt op hun neus naar de open iglo.

Na een lunch in eigen appartement gingen we 's middags weer verder trainen. Eerst een 'klein' graafopdrachtje voor de hond. Je moest hun favo speeltje begraven in de sneeuw en daarna mocht de hond hem opgraven. Daarna gingen we sonderen. Dit is een smalle prikstok waarmee je voorzichtig in de sneeuw prikt om te voelen of er iets onder/in de sneeuw ligt. We moesten op een rijtje staan (in linie) en een vlak sonderen. Ik had geluk, de begraven hand (van een etalagefiguur) lag in mijn gebied ... tok tok en ja hoor!! Daarna kregen we een opfrislesje over de lawinepieper. Je kunt met de pieper een signaal versturen en zoeken, dus het is wel belang-

rijk dat je je pieper goed ingesteld hebt. Er werd een pieper verstopt in de sneeuw en wij moesten hem zoeken met onze lawinpieper. Op het scherm kun je aflezen hoeveel meters de andere pieper bij je vandaan is. Bij sommige lawinpiepers veranderd de pieptoon. Daarna waren de honden weer aan de beurt en hebben we eerst een lang spoor voor een ander uitgelopen. Instructeur Henry had er zin in en heeft ons meteen de berg op gestuurd en dat viel mij niet mee zo klimmen met de sneeuwschoenen door de diepe sneeuw, 400 meter!!

Het verbaasd mij wel dat er ook in de sneeuw toch geur achterblijft! We hebben de honden klaargemaakt om te speuren en zijn tegelijk het spoor uitgaan lopen. Bosco speurt su-

per en hij verwees de voorwerpen die op het spoor lagen goed, alleen vrouwtje had een beetje moeite met het geklauter naar boven, maar dan kijk je naast je en zie Irene (71) met haar Leonberger Constanza (10) en dan mag je echt niet zeuren ... snel door klauteren ;) Maar ik was wel blij dat we boven waren! Een zeer geslaagde eerste dag in de sneeuw!

Maandagochtend 22 januari zijn we begonnen we weer met revieren. De sneeuwiglo werd nu al een beetje dicht gemaakt met sneeuw. Er was nog een kleiner gat waar de hond zelf doorheen zou kunnen. Onze groep deed het echt super, dus de volgende ronde werd de iglo compleet dichtgemaakt. Het is heel apart om in zo'n dichte sneeuwiglo te liggen. Het is heel erg licht en de geluiden erbuiten zijn gedempt.

De honden moeten nu echt graven om bij het slachtoffer te komen, dus vanuit het niets zie je ineens een poot of snuit door de sneeuw steken ... een hele bijzondere ervaring. Ook Rowan en Bosco hebben het slachtoffer onder de sneeuw gevonden. Rowan is lomp en beukt als een bulldozer de sneeuw omver, Bosco is subtieler en graaft voorzichtig een gat waar hij doorheen kan.

's Middags gingen weer wisselen en gingen we met de lawinepieper aan de slag in een bosperceel. Dat is ook wel weer even wennen, wandelen de berg op met de sneeuwschoenen over sneeuw, takken en wortels en ondertussen de pieper in de gaten houden. Na de pieperopdracht (zonder hond) hebben we met de hond gespeurd aan de lange lijn naar een persoon. Deze lag verstopt achter een boom.

Als afsluiter hebben we geprobeerd te sleeën met een oefening om jezelf om te gooien/te stoppen, maar het regende al de hele dag, de sneeuw was pap, dus de sleetjes kwamen niet vooruit, helaas ... Ondanks de regen wel een leuke dag waarin de doggies mooie dingen hebben laten zien en zich weer goed vermaakt hebben.

Omdat we niet zeker waren of we de rest van de week voldoende sneeuw zouden hebben naast ons appartement, bleven we dinsdag daar trainen ipv met de gondel de berg op voor een wandeling. We begonnen die dag zelf in de dichte sneeuwigo en de instructeur stuurde nu de hond weg. Omstebeurt moesten we in de iglo en zo kon je ook mooi een filmpje maken van je eigen hond, super leuk! En met deze groep enthousiaste honden en onderling was er geen gegrom, dus kon dat heel goed. Gelukkig wouden alle honden hun eigen baasje bevrijden! Daarna hebben we ook nog gewisseld met de open sneeuwkuil om te kijken wat de honden zouden doen. Is blijf me verbazen dat ze zo goed door hebben wat wij van ze verwachten!

's Middags had Henry een heel parcours voor ons uitgezet, waar we achter elkaar met de sneeuwschoenen uit mochten lopen. Eerst een stuk speuren met de hond en onderweg 3 oefeningen. Eerst sonderen, daarna met de lawinepieper iets zoeken en als laatste mocht de hond een speeltje opgraven.

Woensdag overdag was er een rustdag ingepland. Wij zijn lekker een paar uur gaan skien. Maar 's avonds stond er een oefening in

het donker op het programma. Onze voorbereidingen waren: een lampje op de hond z'n tuig, voor de baas een helm op, hoofdlampje om, lawinepieper en de sneeuwschoenen mee. We werden verdeeld in groepjes van 2 deelnemers. Op de berg lag een slachtoffer en een lawinepieper die we op moesten zoeken. Je ging met je groepje 2x de berg op, 1 keer met je hond om het slachtoffer te zoeken

en 1x om met de lawinepieper de zendende pieper te zoeken. Ze hadden gevraagd of ik met beide honden mee wou doen, zodat we dan een gelijk aantal zouden hebben, dus ik mocht 4 keer de berg op!! Tussen de verschillende koppels werden de slachtoffers en de lawinepiepers uiteraard verplaatst, zo werd het elke keer weer spannend. De lapjes liepen gemakkelijk de berg op en hadden zonder moeite de slachtoffers gevonden, alleen

dat baasje kon wat minder makkelijk de steile berg op in het donker door de sneeuw, takken en wortels. Het was wel opletten, maar wel super leuk om te doen. De laatste afdaling ging wel op de bips naar beneden ... Ach ja! Na de avond-oefening stond er glühwein en schnaps klaar in onze accommodatie.

Donderdag gingen we met z'n allen met de gondel omhoog de Söllereck (1358m) op. Dit is gelukkig een muilkorf vrije lift, maar voor de meeste honden een nieuwe ervaring. De lift bediende was heel aardig en liet de gondels iets langzamer lopen bij het instappen. Vorige keer vond Bosco het nog een beetje spannend, maar nu ging hij als eerste de gondel in, en Rowan ook zonder problemen.

Toen we boven waren moesten en nog een stukje klimmen om vervolgens met de 'Winterwanderweg' naar beneden te wandelen. Een prachtige maar pittige wandeltocht van 3,5 uur door de sneeuw en onderweg zijn we nog gestopt voor een oefening met de hond en natuurlijk een lunchstop.

's Avonds zijn we met de hele club gezellig uiteten geweest.

De laatste dag, vrijdag alweer, stond in het teken van transport van de hond. Eerst moesten de honden een speciaal harnas aan, waaraan ze vervolgens werden opgetakeld. Dit om het optakelen aan een helikopter na te bootsen. Alle honden gaven zich volledig over toen

de pootjes van de grond gingen. Rowan was heel relaxt, bij Bosco hing z'n harnas niet helemaal goed, dus die hebben we maar heel kort getakeld.

Daarna gingen we de hond verplaatsen op een slee, waar we zelf ook bij op moesten. Uiteraard geeft dit hele leuke foto's ☺

En aan alle leuke dingen komt helaas een einde, het was alweer tijd voor het uitreiken van ons certificaat. Apetrots ben ik op het behalen van ons certificaat, maar wat hebben we een ongelooflijk leuke week in de sneeuw beleefd! Een gezellige groep, lieve honden, genoeg sneeuw, super weer (maar 1 dag regen), heerlijk appartement, goed eten, wat wil een mens (en hond) nog meer!! oh ja ... tussen de trainingen door heeft rowan nog heerlijk in de sneeuw liggen rollen ;-)

Deze training wordt om het jaar gegeven en ik hoop hem in 2020 weer te gaan volgen met onze boys!!

Wil je meer foto's en info over deze training of de stichting Leonbergse Reddingshonden Werkgroep, kijk op:

<http://www.leonbergsereddingshonden.nl/> of <http://www.clauwtje.nl/rowan/bosco/>

Heb je zin om mee te speuren? We starten begin van elk jaar met de basiscursus en in het najaar de vervolgcursus. Sinds dit jaar ben ik ook elke training aanwezig. Ze hebben me namelijk gevraagd om het trainersteam te versterken (vandaar dat ik ook de kleding al draag op de foto's).

Claudia Klaassen - van Geet